

БЕЛАРУС

PRICE 10¢ ЧАСАПІС БЕЛАРУСАУ У З. Г. А.

BYELARUS — WHITERUTHENIAN (BYELORUSSIAN) NEWSPAPER IN THE USA

10 ЦЕНТАУ

Год. III. № 18 (24)

25. Сінення 1952 г.

NEW YORK, N. Y., U. S. A.

Выдае Беларуска-Амэрыканська Задзіночаньне у ЗША

Published by Byelorussian - American Association, Inc.

Address — Адрис: Byelorussian-American Association, Inc.

435 New Jersey Ave, Brooklyn 7, N. Y., U. S. A.

Падліска на год \$ 2.50 — Subscription per year — \$ 2.50

Рэдагуе Рэдакцыйная Калегія

ЖАДАЕМ УСІМ СУРОДЗІЧАМ-БЕЛАРУСАМ ВЯСЁЛЫХ КАЛЯД І ЩАСЬЦЯ Ў НОВЫМ ГОДЗЕ

Божай Міласьцю

СВЯЩЧЭНЫ САБОР ЯПІСКАПАУ БЕЛАРУСКАЕ
АУТАКЕФАЛЬНАЕ ПРАВАСЛАУНАЕ ЦАРКВЫ НА ЧУЖЫНЕ

Да ўсечеснага Духавенства, прэпадобнага Ма-
наштва і ўсіх багалюбівых вернікаў нашых на
Чужыне й на Бацькаўшчыне прафыбаючых

САБОРНАЕ КАЛЯДНАЕ ПАСЛАНЬНЕ

„Вось Дзея пачне ўва ўлоньні, і народзіць Сына, і да-
дуць імя Яму: Эммануіл — з намі Бог” (Іс. 7,14).

УЛЮБЛЕНЫЯ ДЗЕЦІ НАШЫ!

Радуйцеся! Радуйцеся Пастыры духоўныя, усе нашы вернікі, ра-
дуйся Беларускі Народзе! Сярод цёмнай ночы цярпеньні ў тваіх ты-
ўже бачыши Зорку Віфліемскую і чуеш чарабыны съпей Ангелу: „Сла-
ва на вышынах Богу й на зямлі мір сирод людзей добрае волі” (Лк.
2,14). Но — ХРЫСТОС НАРАДЗІУСЯ! Слова целам стала, Сонца
Прауды — Сын Божы прыйшоў да нас. Радуйцеся!

Гасподзь Ёг зымілаваўся над заблудзішымі, сваімі грахамі
прыгнечанымі людзімі, паслаў ім абицанага праз Прапоку Мэсію —
Спасіцеля съвету. Над бездзяній гора й роспачы ўзышло Сонца Пра-
уды, каб перамагчы зло й цемру. Сярод людзей зъявілася Боская
Прауда, уцеленая ў Чалавека. Тому Неба й зямля радуюцца, Ангелы
сыпяваючы свой гімн чудоўны, усе людзі добрае волі цешацца! Сын
Божы прыйшоў да нас, каб стацца братам нашым, прынесыці любоў
і супакой змучаным сэрцам людзкім. Сваімі пазынейшымі цяжкімі
пакутамі на Крыжы выбеліць і падняць сапеутую прыроду нашу да
вышыні ю Нябесных: „Ён узяў на Сябе нашы нядужасыці і панёс хва-
робы нашыя” (Іс. 53,4). Гэтую Місію мог выканань толькі Сын Бо-
жы: „Бо німа іншага імя пад небам, дадзенага людзям, якім бы нам
спасціся” (Дз. 4,12).

Тому й зазъяла Зорка Віфліемская на небе ў ноч Нараджэння
Хрыста-Бога й вялікай тайніца Ягона праявілася людзям: „Бог з'я-
віўся ў целе” (І Цім. 3,16). І зараз-жа паспяшылі валхвы-мудрацы
з Усходу за Зоркай Віфліемскай да Дзіцятка як Бога-Чалавека: „І,
увайшоўшы ў дом, убачылі Дзіцятка з Марыяй, маткаю Яго, і упаў-
шы пакланіліся Яму, і, адчыніўшы скарбы свае, прынесылі Яму пада-
рункі: золата, ладам і сымрну” (Мц. 2,11). Так упалі на калені перад
Хрыстом-Богам разам з Віфліемскімі пастушкамі і найбольшымі муд-
рацы людзкія. Першыя склілі перад Ім свае чистыя пабожныя сэр-
цы, апошнія — сваю розум людзкі. Пазынейшымі-жа чынамі Сваімі
Ён наказаў нам, што й вятыры і мора слухаюцца Яго” (Мц. 8,27). Так,
Ён Валадар Неба й зямлі, людзей і прыроды. Тому й на съвятую ноч
Нараджэння Яго няўмоўны чар, радасыць, і нязвычайны ўрачысты
супакой ахінае ня толькі душы ў сэрцы людзей, але й ўся прыро-
да зацихае, як бы станавіца на калені перад Тварцом сваім.

Любыя Айцы й дзеци наши! Успомніце пра съвяты вечар Раж-
ства Хрыстовага на нашай слаўнай Радзіме даўней. Гэты съвяты ве-
чар і сяняня для нас крыніца натхнення, моцы духовае, усёбаймама-
юча любові, радасыць і супакою. Но нашы пабожныя продкі, сядо-
ючы за стол засланы пахучым сенам, ужо бачылі сваімі духовымі
вачмі Яго між сабою! Ён ужо пай Сваю Жывою Вадою пабожныя
сэрцы іх і прыймаў дары іхнія: золата чистае веры; ладан усёвыва-
чальнае любові й маліты, і сымрну пакаянья ў надзеі. Так мацнела
душа продкаў нашых і з гэтае моцы яе мы ѹ сяняня карыстаєм. Ня-
хай-жа съвяты Калядны вечар Нараджэння Спасіцеля нашага ста-
нецца гэтаю Жывою Вадою для ўсіх нас, тажсама напоўніці і вас Ве-
раю, Надзеяй і Любоўю.

Прауда, вялікі ціжар нясіцё вы. Шмат сылёзаў праліваюць Брэты
і Сёстры нашы на Радзіме, катаргах, высылках і выгнаннях, сілы
цемры разрываюць жывыя сэрцы іх. Але памятайце: Хрыстос папяра-
джаў нас, што такія цяжкія часы прыйдуць на зямлю: „І тады спаку-
сяцца многія, і адзін аднаго будуць выдаваць і ненавідзець адзін ад-
нага” (Мц. 24,10). Но адыйшлі людзі ад Бога, пачалі вынаваць уся-
ную няправду, упалі ў бязбожжа. Як добры Айцец наш, Ён розным
способам, у тым ліку ѹ карамі, прыламінае нам, што заблудзілі мы,
што вочы свае з надзеяй да Яго узяняць павінны, і Ён заўсёды з ра-
дасыцай паможа нам: „Верны Бог не дапусціць вам быць спакуша-
нымі больш, чым мaeце сілу, але із спакусай зробіць і выхад, каб вы
маглі перанесьці” (І Кар. 10,13).

Так, любыя дзеци наши! Усякія цяжкісці свае мы перажывем
і пераможам, калі толькі заўсёды памятаць будзем, што — з намі
Бог. І няхай у Съвяты Калядны вечар Новонароджаны Спасіцель наш
узмоцніць гэту веру ў надзею вашу. Злучайцеся ўсе навакол нашае
сыв. Беларускае Праваслаўнае Царквы ў вадну дружную, брацкую, ба-
галюбіваю сямейку. Яна, як супольная Маці наша, узмоцніць і паше-

А у лузэ, лузэ

(Беларуская калядная батлейка)

шыць вас Духам Божым, бо Яна пераходзівае тое Сонца Прауды й Лас-
кі Божае, што ўсяму съвету зазъяла з Нараджэннем Хрыста, Бога
нашага. Узмачніце ў любече съв. Родную Царкву нашу, якая ў най-
цяжэйшыя часы жыцьця нашага Народу была для яго крыніцю сі-
лы й ратунку. Так і тут на выгнаныні Яна будзе абараняць нас ад
усякае спакусы й раскладу варожага, захавае нашы душы як для Бо-
га, так і свайго Народу. Тому малецеся за Яе, за ўсіх тых нашых су-
родзічай, што ўняволі прафыбаюць і мучачца ды за ўесь наш шмат-
пакутны Народ Беларускі. Няхай радасныя праменіні Зоркі Віфліем-
скія заўсёды ў складзе зъяўляюць сярца вашых, тады ўсе вы бу-
дзеце належаць да тых выбраных, або якіх скажаў Сам Спасіцель наш:
„Хто-ж вытрывае да канца, спасецца” (Мц. 24,13).

З нязломнай палымажнай Верай, Надзеяй і Любоўю да Спасіце-
ля нашага, вітаем вас, усечеснай Айцы ѹ любленыя Брэты й Сёстры,
з радзеным Святым РАЖСТВА ХРЫСТОВА і з надыхающим НО-
ВЫМ ГОДАМ. Будзем маліць Яго, Нованараджанага Хрыста, Бога
нашага, каб Ён быў міласыціў да нас і ўсяго прыгнечанага Беларус-
кага Народу нашага.

Пасылаем вам нашае Архіластирыске Багаслаўленыне. Узынімай-
це душы ў сэрцы вашы да Таго, Каторы абвесціць съвету: „Вазьме-
це ярмо Маё на сябе і навучыцесь ад Мяне: бо Я ціхі і лагоднага сэр-
ца, і знойдзеце супакой душам вашым” (Мц. 11,29).

Ласка Господа нашага Ісуса Хрыста, і Любоў Бога і Айца, і пры-
часыце Святыога Духа няхай будзе з усімі вами. АМИНЬ.

СЪМІРЭННЫ АРХІЯПІКАП СЕРГІЙ

Глава Свяшчэннага Сабору Япіскапаў Беларускае
Аўтакефальнае Праваслаўнае Царквы

СЪМІРЭННЫ ЯПІСКАП ВАСІЛЬ

Сакратар Свяшчэннага Сабору Япіскапаў БАГЦарквы
на Чужыне.

Дана Року Божага 1952
месяца сінення
Аўстралія-Амерыка.

Выдае Беларуска-Амэрыканська Задзіночаньне у ЗША

Published by Byelorussian - American Association, Inc.

Address — Адрис: Byelorussian-American Association, Inc.

435 New Jersey Ave, Brooklyn 7, N. Y., U. S. A.

Падліска на год \$ 2.50 — Subscription per year — \$ 2.50

Рэдагуе Рэдакцыйная Калегія

У НОВЫ ГОД...

„З Новым Годам, з новым шчасціем?”
— гэтак гучыць прыгожа новагодніе вішнаванні. Але часам здаецца, што гэтаму традыцыйнаму вішнаванню ўжо не засталося больш месца на сінняшнім хісткім съвеце. Часамі здаецца, што другая і самая істотная частка вішнавання на пару найвялікшага духова-сацыяльнага крызісу ў гісторыі чалавечества. Часамі здаецца, што шчасціе, не ў абыватальнікі разумені, перастала быць трывалай адчувальнай катэгорыі у чалавечым быті, што ягонае месца ў съвеце заступіла напэўнасць і навет разгубленасць.

Новы Год! З гэтай нагоды ў съвеце адбудзенца ці мала ўрачыстасці. Вый-
дудць адмысловыя нумары газетаў і час-
апісі. Розныя інстытуты грамадзкае
варажбы будуть вывідуваць з ап-
тальных лістоў „грамадскую думку” ды
прадракаць будучыню. Будуть ладзі-
ца дыпляматычныя прыёмы з уласцівай
ім элегантнасцю юдаўскай падліж-
насці. Ці мала розных палітыкаў або
людзей ад палітыкі агасоцца свае но-
вагоднія прамовы. Напэўна знойдзенца
для ўсіх людзкасці й такая фабрика,
якую выпускніць святочныя жаночыя
гарэты, каб зручней было жыць у но-
вым годзе. А чырвоныя валарады-дых-
тараты напэўна штурнічаюць гайсача-
ні съветам для помраку і руйнаўнія но-
вую партню съвяточных „глубокой
міру”. І ці адна яшчэ выфэрбованая на-
чырвана на Маскве карейка будзе апа-
вядзіць съвету зъдзільныя, савецкага
вырабу, гісторыі пра „азъярзласць”
амэрыканца, якія выколіваюць, быт-
вочы карейскімі дзеямі да прымушаю-
щых глыбіць гэтыя вочы. Можна за-
гадзіць, што знойдзенца ці адзін Нэр-
у, які хоць тэлеграфна вытанцуе
перед Крамлём паўзаніць лякіства й
беспардоннага зрадніцва свабоды. І
шмат будзе яшчэ рознай усяльчыны.

А чалавеку хацелася-б, каб сярод
усяго гэтага новагодняга галасу, каб
над ім уладна прагучыць у дэмакратыч-
ным съвеце голас: а і цідзін мы тэй да-
рогай, якую прывяліца да запраўнае аба-
роны свабоды; ці змабілізавалі мы сам-
перш свае луховыя сілы на змаганье?
І каб гэты голас гэтак прагучыць, што
да яго прыслухаюць самперш людзі,
якімі ачольваць змаганье за свабоду, але якія да гэтага часу блага
выконвалі гэтае вялізарнае гістарычнае
заданне. А прыслухаюць сябе на абаро-
ні як ніколі загрожанай свабоды.

Трыццаці і шосты раз сустракае съвет
Новы Год падзелены на два ад пачатку
ї да канца варожыя лагеры. Неўтай-
маванія бальшавіцкай тирانіі мае сяня-
ні пад сабой, аж трациу ўсяго чалавечества.
Вольны съвет з кожным годам
усё больш адступаў перед нязнаным у
гісторыі драпежнікам, які адночы зая-
ўві — съвет будзе майм, — і які ўсяля-
кімі способамі намагаецца гэтае зъдзіль-
ніць, як сустрэчы ўсяго гэтага часу
на сваім шляху зънічальнага контра-
настулу дэмакратычнага съвету. Мінулі
дзясяцікі гадоў і вольны съвет яшчэ толь-
кі пачынае разумець, што адно гэткі
контра-настулу можа забысьцельць ягону
незалежнасць, што іншага выбару ня-
може.

1952 год на прынёс чалавечству раз-
візаныя карынтильнага пытання —
пытання міру, бо ўжываннямі для ягонага
развязання быў ізложыў. Кінфлікт у Карайі, які звязае выра-
жэннем сусветнага канфлікту, зайшоў
занадта далёка, каб яго можна было
залаходзіць паслугацкімі перад камуніз

Хадзілі калядоушчыкі

Каляды! Яны вядуць нас аж у сівую мінуўшчыну нашага народу, калі чалавек абагаўляў розныя сілы і звязы прыроды. У калядных звязаях і песнях паўстае перад намі гэтая мінуўшчына, верваныні нашых далёких прашчураў, іхнія думкі й спадзваныні, іхнія радасы і турботы, іхнія блізу рэлігійная й наследаваныя годнай павага да сям'і да свайго роду.

Каляды — адно з найстарожытнейших і найбольших беларускіх сівятаў, якое ўзыняла ў гонар наймагутнейшага бoga — бога сонца, у гонар перамогі сівята над цемрай і якое шмат пазней ужо было заступлене хрысціянскім сівятом Народжання Хрыста. Але назоў сівятаў захаваўся даўнейшы і гэта сівятыць, што народныя звязы да песен, якіх іх супрадажалі, гэтак моцна запалі ў народную сівядамасьць, што прыйшли праз чараду стагодзьдзяў аж да нашага часу. Усё гэта разам звязаўся выражэннем нязвычайнай устойлівасці сівядамасьці нашага сялянскага народу. З часам звязы да песен утраплілі сваё першароднае значанне як сівятадзе, але яны засталіся, як драгая народу ягоная традыцыя і ў гэтым іхнія запрауднае харство.

Здаецца, было нібы ўчора, хоць і мінула блізу дзесяць гадоў, як апошні раз мы бачылі свае родныя хаты, дзе мы прыйшли на сівет, дзе гадаваліся ды перанялі звязы сваіх продкаў. Успаміны-згадкі міжволі вядуць у мінулае, яшчэ не пакрытае няпамяць, у гады маленства й перад вачмі ажывае тое, што моікі больш не паўторыца ў сваіх непасрэднай, таемна-узывшанай прыгажоўсці.

Вечарэ... Надыходзіць доўгачаканая ўрачыстасць. У кожнай хаце пасъяточнаму прыбрана, чыста. На паліцах, закрытых абрускамі, ужо стаяць стурсы рознай смажаніны ды пульхнага печыва. Але гэта — назаўтра. У каморы, хоць бацькі яшчэ не сказалі, напэўна чакае на кожнага сівяточную абноўку.

Бацька вясе ў хату ахапак пахучага мурагу, высьціляе ім столы колькі жменяў кладзе на покуце. Таксама на покуце ставіць жытні снопы.

Падходзіць маці ѹзьціляе стол бляюхным абрусам. Я, як самы меншы, з асаблівым гонарам нясу гаршчок з куцьцей і стаўлю ў сена на покуце. Я памятаю, як калясіці міне маці сказала, што куцьця — дарагая памятка яшчэ таго часу, калі нашыя продкі прыносялі ахвяры багам, якія меўлі апеку над ураджаем і жывёлай.

На небе звязаўся першыя зоркі, а разам з імі пачынаеца сівята. Памаліўся перад абразамі, сім'я сяде за стол. Са мае пачеснае месца — на покуце — для бацькі. Побач з ім сіны. Насупраць, сяде маці з дочкамі. На стале адну страву заступае другая. Хоць усё пояснае, але нязвязычайна смачнае. А вось і куцьця, як завяршэнне вячэры — ячная каша з мёдай і вадой. Каб мароз ня прынёс шкоды, ўвесну і ўлетку, — бацька стукае ў сінія ды запрашае яго на куцьця.

Рэшту куцьці, якую не адолелі звязы, маці заўтра раніцай пасыпле курам, каб добра несыціся. Сена занясуць жывёле, каб праз цэлы год яна была здаровай. А жытні сноп будзе стаяць аж да Новага Году. Тады яго абламаюць, а саломай, каб раздзілі садавіна, абвяжуць дрэвы ды прыкрыюць вулы, каб пчолы былі мёдными.

Па вячэры не адразу ідуць спаць. Пачынаюць варажыць. Варожае сёстры, варожае бацькі. Кажнаму карціцу сваё. Бацька высыпвае з пад абруса травіну. Сінія яму пашчасыціла высыпнуць травіну галінастую, а гэта прарочыць добры ўраджай. І пчолы будуць райца, бо на куцьцю сымпле спорны сынег.

А бывала ѹзьціляе бацька сядаў на покуце, а насупраць яго маці. З мікай асаблівай павагай пачыналася гаворка. Пытала маці: „Ці бацьш ты мяне?” — „Ня бачу”, — адказва бацька. — „Каб-жа ты ня бацьш за стагамі, за копамі, за вазамі сівяту!” Тады пытаў бацька: „Баба, а ці бацьш ты мяне?” — „Ня бачу”, — казала маці”. — Каб-жа ты ня бацьла за гуркі, за гарбузі, за капустаю, за буракамі сівяту!” Словы гучыць урачыста, як усеўлады загавор, як водгульне стагодзьдзяў.

На першы дзень Калядаў па-

паўдні мужчыны „хрыстуць” свяякоў і знаёмых. Увечары падлеткі ідуць з „зоркаю”, сипяваюць калядкі ды вітаюць з сівятаў гаспадараў.

Другі дзень — інайцікавышы. Моладзь, а навет старэйшыя ідуць калядаваць, „казу” вядуць па хатах, а яна мае цудадзейную моц для дабрабуту гаспадара. Калядоушчыкі сипяваюць пра розныя прыгоды з казою ды жадаюць гаспадару багацьця і шчасці. І ніхто ім не адмовіць, ня пусціц з хаты з парожнімі рукамі. Механоша аж угінаецца, нясучы поўны меж сівяточных дарункаў.

А дзяўчатаў ѹзьціляе іншыя ладзіцы ігрышча з багатай вячэрай, для якой ужо загадзі і часам ўпотай ад бацькоў назосілі ўсюго найлепшага. Самі дзяўчатаў нанялі ѹзьцікавышы. Увечары прыходзяць хлапцы з гарэлкай і півам. Ядуць, п'юць ды скакаюць усе аж да раніцы.

У гэтым звязы вечар пераважаюць даўнейшыя скокі — мяцеліца, кружок, верабей, казачок, падушачка ды інш.

Тымчасам надыходзіць і Новы Год. Яко сустракаюць багатай або шчодрай, тоўстай куцьцёй. Усе патрэвы сівяты, скормоніяй самперш бліны, а да іх каўбасы й ружовыя скваркі. Няма лікту ѹзьціляе ігрышча з усіх баюкоў, бо „трэба, каб Шчодра касматая была” — тады ѹзьціляе і новы год будзе радасны й багаты. Вось з гэтай Шчодрай дзяўчатаў ідуць шчадраваць, сипяваць найпрыгажэйшыя калядкі-шчадравкі. Кажны гаспадар ім што-небудзь дарыць. Ды як ня даць дарункаў, калі дзяўчатаў сипяваюць пра гаспадара ягоную жонку як пра наядзвайчайных людзей, абдоронных працавітасцяй, дбайнасцяй, багацьцем, гасціннасцяй, дабраводнасцяй душы, сипяваюць пра іхных дзяцей, роўной прыгажоўсці якім ніхто ня мае, ды жада-

юць гаспадару яшчэ большых удачаў у жыцці.

І ў розных звязыах і ў песьнях-калядках выступае спрадвечная рэлігійнасць нашага селяніна, таму ѹзьціляе і даўнейшыя жыцці боскі, над сівятаў уладнай моц. Да яго, абдоронага шчасціцем, як сипяваецца ѹзьціляе калядках, прыходзяць гасцініцаў на сівяты сонца, месяца і дробны дажджык, сам Бог з сівятымі. У гэтым пасъяточным пераўялічэнні выявіліся ня толькі сівяточна ўрачыстасць, але й найважнейшая народная духовая павага да чалавека.

Раніцай на Новы Год па хатах ходзяць дзеці з торбачкамі збожжа. Рассяваючы ѹзьціляе зерне, гэтыя сейбіты жадаюць гаспадару добра і ўраджаю. Гаспадар іх гасцініцаў прымае ѹзьціляе іх рознымі ласункамі. А увечары збіраюцца энёю дзяўчатаў-веселухі. Гэтым разам яны пераапранаюць на „цыганоў” ды ідуць з песьнямі ѹзьцікавышы. Увечары дзяўчатаў сівяты да хаты да хаты. І ўжо каторы раз нясуть дамоў сівяточныя дарункі.

Калядныя сівяты набліжаюцца да канца. Увечары перад Вадохрышчам спраўляюць бедную, або галодную куцьцю. Праз усе калядныя сівяты ѹзьціляе з гасцініцамі гаспадарамі. І каб дарога ім была вольная, прасторная, трэба плот расоючы, бо калі калядкам не дагадзіць — яны могуць зрабіць школу ѹзьціляе.

Аж два тыдні занялі калядныя сівяты або калядоўка. Паводле звязы, вечары ѹзьціляе імі дзяцей, і ў моладзі, якую больш стаміла сідзіць ад гульняў, чымся ѹзьціляе іншы час ад працы, ды ў стальнях, паджыльных ужо людзей, якія ўдовальна пасыпаваліся пра даўнину, пра вадохрышчу. Моладзь ладзіла розныя гульняні. Гульялі ў Цярэшку, Яшчурку, Антона, шыла, каралевіча ды інш., цешыліся рознымі жартыўлівымі скокамі. Гульні ды скокі неадлучныя ад песьняў, якія прасякнутыя непасрэднасцю ды іскрыстымі народнымі гумарамі. Сама маладосць сипявае ѹзьціляе песьні, звязы, сівятыя песьні, звязы, бытавыя ды песьні пра вадохрышчу. Моладзь ладзіла розныя гульняні. Гульялі ў Цярэшку, Яшчурку, Антона, шыла, каралевіча ды інш., цешыліся рознымі жартыўлівымі скокамі. Гульні ды скокі неадлучныя ад песьняў, якія прасякнутыя непасрэднасцю ды іскрыстымі народнымі гумарамі. Сама маладосць сипявае ѹзьціляе песьні, звязы, сівятыя песьні, звязы, бытавыя ды песьні пра вадохрышчу. Моладзь ладзіла розныя гульняні. Гульялі ў Цярэшку, Яшчурку, Антона, шыла, каралевіча ды інш., цешыліся рознымі жартыўлівымі скокамі. Гульні ды скокі неадлучныя ад песьняў, якія прасякнутыя непасрэднасцю ды іскрыстымі народнымі гумарамі. Сама маладосць сипявае ѹзьціляе песьні, звязы, сівятыя песьні, звязы, бытавыя ды песьні пра вадохрышчу. Моладзь ладзіла розныя гульняні. Гульялі ў Цярэшку, Яшчурку, Антона, шыла, каралевіча ды інш., цешыліся рознымі жартыўлівымі скокамі. Гульні ды скокі неадлучныя ад песьняў, якія прасякнутыя непасрэднасцю ды іскрыстымі народнымі гумарамі. Сама маладосць сипявае ѹзьціляе песьні, звязы, сівятыя песьні, звязы, бытавыя ды песьні пра вадохрышчу. Моладзь ладзіла розныя гульняні. Гульялі ў Цярэшку, Яшчурку, Антона, шыла, каралевіча ды інш., цешыліся рознымі жартыўлівымі скокамі. Гульні ды скокі неадлучныя ад песьняў, якія прасякнутыя непасрэднасцю ды іскрыстымі народнымі гумарамі. Сама маладосць сипявае ѹзьціляе песьні, звязы, сівятыя песьні, звязы, бытавыя ды песьні пра вадохрышчу. Моладзь ладзіла розныя гульняні. Гульялі ў Цярэшку, Яшчурку, Антона, шыла, каралевіча ды інш., цешыліся рознымі жартыўлівымі скокамі. Гульні ды скокі неадлучныя ад песьняў, якія прасякнутыя непасрэднасцю ды іскрыстымі народнымі гумарамі. Сама маладосць сипявае ѹзьціляе песьні, звязы, сівятыя песьні, звязы, бытавыя ды песьні пра вадохрышчу. Моладзь ладзіла розныя гульняні. Гульялі ў Цярэшку, Яшчурку, Антона, шыла, каралевіча ды інш., цешыліся рознымі жартыўлівымі скокамі. Гульні ды скокі неадлучныя ад песьняў, якія прасякнутыя непасрэднасцю ды іскрыстымі народнымі гумарамі. Сама маладосць сипявае ѹзьціляе песьні, звязы, сівятыя песьні, звязы, бытавыя ды песьні пра вадохрышчу. Моладзь ладзіла розныя гульняні. Гульялі ў Цярэшку, Яшчурку, Антона, шыла, каралевіча ды інш., цешыліся рознымі жартыўлівымі скокамі. Гульні ды скокі неадлучныя ад песьняў, якія прасякнутыя непасрэднасцю ды іскрыстымі народнымі гумарамі. Сама маладосць сипявае ѹзьціляе песьні, звязы, сівятыя песьні, звязы, бытавыя ды песьні пра вадохрышчу. Моладзь ладзіла розныя гульняні. Гульялі ў Цярэшку, Яшчурку, Антона, шыла, каралевіча ды інш., цешыліся рознымі жартыўлівымі скокамі. Гульні ды скокі неадлучныя ад песьняў, якія прасякнутыя непасрэднасцю ды іскрыстымі народнымі гумарамі. Сама маладосць сипявае ѹзьціляе песьні, звязы, сівятыя песьні, звязы, бытавыя ды песьні пра вадохрышчу. Моладзь ладзіла розныя гульняні. Гульялі ў Цярэшку, Яшчурку, Антона, шыла, каралевіча ды інш., цешыліся рознымі жартыўлівымі скокамі. Гульні ды скокі неадлучныя ад песьняў, якія прасякнутыя непасрэднасцю ды іскрыстымі народнымі гумарамі. Сама маладосць сипявае ѹзьціляе песьні, звязы, сівятыя песьні, звязы, бытавыя ды песьні пра вадохрышчу. Моладзь ладзіла розныя гульняні. Гульялі ў Цярэшку, Яшчурку, Антона, шыла, каралевіча ды інш., цешыліся рознымі жартыўлівымі скокамі. Гульні ды скокі неадлучныя ад песьняў, якія прасякнутыя непасрэднасцю ды іскрыстымі народнымі гумарамі. Сама маладосць сипявае ѹзьціляе песьні, звязы, сівятыя песьні, звязы, бытавыя ды песьні пра вадохрышчу. Моладзь ладзіла розныя гульняні. Гульялі ў Цярэшку, Яшчурку, Антона, шыла, каралевіча ды інш., цешыліся рознымі жартыўлівымі скокамі. Гульні ды скокі неадлучныя ад песьняў, якія прасякнутыя непасрэднасцю ды іскрыстымі народнымі гумарамі. Сама маладосць сипявае ѹзьціляе песьні, звязы, сівятыя песьні, звязы, бытавыя ды песьні пра вадохрышчу. Моладзь ладзіла розныя гульняні. Гульялі ў Цярэшку, Яшчурку, Антона, шыла, каралевіча ды інш., цешыліся рознымі жартыўлівымі скокамі. Гульні ды скокі неадлучныя ад песьняў, якія прасякнутыя непасрэднасцю ды іскрыстымі народнымі гумарамі. Сама маладосць сипявае ѹзьціляе песьні, звязы, сівятыя песьні, звязы, бытавыя ды песьні пра вадохрышчу. Моладзь ладзіла розныя гульняні. Гульялі ў Цярэшку, Яшчурку, Антона, шыла, каралевіча ды інш., цешыліся рознымі жартыўлівымі скокамі. Гульні ды скокі неадлучныя ад песьняў, якія прасякнутыя непасрэднасцю ды іскрыстымі народнымі гумарамі. Сама маладосць сипявае ѹзьціляе песьні, звязы, сівятыя песьні, звязы, бытавыя ды песьні пра вадохрышчу. Моладзь ладзіла розныя гульняні. Гульялі ў Цярэшку, Яшчурку, Антона, шыла, каралевіча ды інш., цешыліся рознымі жартыўлівымі скокамі. Гульні ды скокі неадлучныя ад песьняў, якія прасякнутыя непасрэднасцю ды іскрыстымі народнымі гумарамі. Сама маладосць сипявае ѹзьціляе песьні, звязы, сівятыя песьні, звязы, бытавыя ды песьні пра вадохрышчу. Моладзь ладзіла розныя гульняні. Гульялі ў Цярэшку, Яшчур

З Беларускага Жыцьця

У БЕЛАРУСКИМ ІНСТИТУЦЕ НАВУКІ
І МАСТАЦТВА

У нялзелю 14-га сынекня сёлета ў Беларускай Хатцы адбыўся гадавы сход сібру заснаванага год тыму Беларускага Інстытуту Навукі І Мастацтва.

Леташні, першы сход, на якім БІНІМ быў закладзены, шмат шырэйшы і больш урачысты, із запрошанымі гасцімі я дакладчыкамі, не патрапіў, аднак, абліркаваць, правесці й зацверліць таго, што ўдалося заладзіць слётніму, першаму сходу сібру гэтае маладое, а гэтак патрэбнае арганізацы.

У спрavezдачы з працы, прарабленай за гэты першы, арганізацыіны пэрыяд тымасовыем урадам БІНІМ, выявілася, што хоць умовы працы былі вельмі цяжкія, — у асноўным усе заданні, ускладзенія леташнім сходам на тымасовы ўрад — выкананы. На запро- сіны тымасовага ураду Інстытуту, які разаслаў у гэтай справе калі ста адмысловых анкетаў і запросінай близу ўсім, бяз розніцы палітычных перакананін, беларускім навукоўцам і мастаком, вакол Інстытуту задзіночылася ўжо ладная грамада (звыш 50-ёх) сібру.

Апрацаваны Статут арганізацыі, выдадзены коштам ахвяраў, сабраных сядро беларусоў добрае волі два нумары часапісу БІНІМ — "Запісы", цалкам падрыхтаваны да друку: вялікі зборнік вершоў Я. Купалы, зборнік вершоў М. Багдановіча, кнігка "Ахвяры бальшавізму" з імнамі звыш 500 беларускіх здзейснікаў, пісменнікаў, навукоўцаў і патрэбтаў, звышчаных бальшавікі й інш. У асноўным, падрыхтавана ўсё патрэбнае дзеялі адчыненіем паасобных сэкцыяў Інстытуту; наладжаны два навуковыя рэфэраты й абыход 10-тых угодкаў съмерці Я. Купалы з рэфэратам і мастацкай часткай; апрацаваная праграма й падабраныя лектары для беларускага народнага ўніверситету, які будзе адчынены як толькі знайдзенца належнае памешканьне, ды заладжана янич шмат, шмат драбней-

шых справаў, працу ля якіх мо' не зайдёся ў відаць, але якая забірае шмат часу й без якое нельга абісьці.

Пасыль ўступнага слова дасюлешнія старшыні БІНІМ ул. Васіля й спраза- здачы з працы за мінулы год, пададзеную сабраным першым сакратаром уступаючага ўраду др. Тумашам, пры- сутныя выказалі старому ўраду абса- лютнорым з падзякай.

Пасыль гэтага пачалося чытацьне ста- туту й дыскусія над ім. Статут быў прыняты з колькімі, тут-же выпраўленімі, неякімі зменамі.

Скончыўшы із статутам, і кіруючыся ім, сабраны сібры прыступілі да вы- бараў новага першага сталага ўраду БІНІМ.

Тайным галасаваньнем, бальшынёю галасоў у новы ўрад выбраны: на старшуно — дак. Янка Ліманоўскі, сібрам — др. В. Тумаш, др. Ул. Сядура, Н. Арсеньевіч (Кушаль) і М. Панькоў. Апрача гэтага выбраны троі кандыдаты да ўраду й Наглядная Рада ў складзе старшыні праф. Л. Акіншевіча, Ул. Ва- сілія й пазыті Р. Крушыны.

Дарма што арганізацыіны пэрыяд працы Інстытуту ў асноўным скончаны, на плечы новага ўраду ўскладзена ці мала важніх абавязкаў. Адным з важ- нічных — стварэнне матар'яльных базы для працы нашае навуковае арганізацыі, без чаго яна ніколі не патрапіць набраць належнага імпэту, арганізацыя працы паасобных сэкцыяў, выдавецкая праца, навязанне трывалых сувязей з іншанациональным ды амэрыканскім навуковым съветам і шмат чаго іншага.

Бяруны на ўлагу матар'яльнае пад- жэньне нашае маладое эміграцыі і цяжкасці ў атрыманні дапамогі на беларускую навуковую працу з боку розных пакліканых да гэтага Інстыту- цыяў, — кожнаму ясна, што я толькі ахвярнасць ўраду ці сібру Інстытуту, якія не шкодзяць на грошы, ні часу для развязвіцца свае ўстановы, — але і ўсяго нашага грамадства можа адно прычы-

ніца да належнага росту Беларускага Інстытуту Навукі І Мастацтва — адзінае шырака разбудаване навукове арганізацыі на эміграцыі.

Сядра.

ЯЛІНКА ДЛЯ ДЗЯЦЕЙ.

Жаночая сэкцыя пры ўрадзе БАЗА ў Ню-Ёрку пачала працу над арганізаваньнем ялінкі для беларускіх дзяцей, якія і ў мінулым годзе мae быць зладжаныя на праваслаўнай Калядні Святы. Праведзены сход жаночага актыву ў гэтай справе. Мяркующа мастацкае дзіцячыя выступленне, пачастунак, сустрэча з Дзедам Марозам і шмат іншых цікавых рэчаў. Зацікаўленыя бацькі з Ню-Ёрку ў ваколіцаў могуць паразуміцца ў гэтай справе із старышнёю Жаночае сэкцыі сп. Барбарай Вержбовіч.

Рэфэрэт

У суботу 3-га студзеня др. Ул. Сядура прачытае рэфэрэт на тэму:

„Тэатральнае доля драматургіе Янкі Купалы”.

Рэфэрэт адбудзеца ў 7 гад. увечары ў памешканні Украінскага Літаратур-на-Мастацкага Клубу, 149 Е. 2 Эвеню, Ню-Ёрк.

ПАДЗЯКА.

Царкоўны Камітэт нашае БАПЦ шчы- ра дзякую ўсім, хто адгукнуўся на ягоны заклік, зъмешчаны ў адным з папярэд- ніх нумароў „Беларуса” і прыслал ах- вярь на дзяці нашынага выгнанніка ў Німеччыне.

Дагэтуль ахвяры складаю:

Стаганович Аляксандар	\$5,00
Клінчэвіч Поля й Даніла	\$5,00
Жызынеўскі Мікола	\$2,00
Дараашевіч Мікола	\$2,00
Уладзімір Васіль	\$1,00
Орса Наталя	\$2,00
Разам	\$17,00